

for at udøve næring er til stede, dels at det anmeldte firma opfyldte de særlige firma-retlige regler. Dette vil give en væsentlig forøgelse af administrationen, hvorved bemærkes, at der ikke er pligt til at foretage firmaanmeldelser af enkeltmandsfirmaer.

Endvidere kunne det spørgsmål rejses, om man kunne gennemføre en central registrering af næringsudøvelse i forbindelse med den kommende centrale personregistrering, som er under forberedelse i et sekretariat under indenrigsministeriet. Om en sådan centralregistrering vil kunne opfylde de særlige næringsretlige hensyn, vil der ikke på nuværende tidspunkt kunne skønnes over.

Under henvisning til foranstående, og da den administrative lettelse, der vil kunne opnås ved at gå over til et registrerings-system, efter min opfattelse må være meget begrænset, må jeg være betænkelig ved for tiden at foreslå lovbestemmelser, hvorefter en registreringspligt skal træde i stedet for den nuværende næringsbrevordning. I forbindelse hermed må jeg pege på, at med lovforslagets gennemførelse bortfalder den byrdefulde administration ved næringsbrevordningen, der for tiden har givet anledning til beklagelser, såsom afgrænsningen af de mange forskellige næringsarter, forbudet mod forening af handel og håndværk og en-butikssystemet.

Formen for næringsbrevet vil muligvis kunne simplificeres, og det kunne overvejes at ophæve kravet om gebyr for udfærdigelsen.

Spørgsmål 5:

Det bedes oplyst, hvad der nærmere skal forstås ved „personligt ansvarlige“ i næringslovforslagets § 2, stk. 2.

Svar (af 22. december 1965):

Ved personligt ansvarlige deltager i ansvarlige interessentskaber og kommanditselskaber forstås sådanne deltagere, der hæfter for selskabets forpligtelser med hele deres formue. Såfremt alle deltagerne hæfter personligt, foreligger et ansvarligt interessentskab; hvis en eller flere — dog ikke alle — af deltagerne ikke hæfter personligt, men med en begrænset del af sin formue, foreligger et kommanditselskab.

I et tidligere af næringslovkommissionen udarbejdet udkast til forslag til næringslov

var anvendt udtrykket „fuldt ansvarlige“. Dette udtryk er anvendt i § 33 i lov nr. 23 af 1. marts 1889 om handelsregistre, firma og prokura for sådanne medlemmer af et selskab, som med hele deres formue, én for alle og alle for én, hæfter for selskabets forpligtelser. I skrivelse af 13. april 1964 har justitsministeriet (lovkontoret) over for næringslovkommissionen lagt vægt på, at „det i juridisk sprogbrug helt fast indarbejdede begreb „personligt ansvarlig“ anvendes i stedet for „fuldt ansvarlig(e)““.

Der kan herved også henvises til, at udtrykket „personligt ansvarlig“ i modsætning til „fuldt ansvarlig“ også omfatter tilfælde, hvor deltagerne hæfter med hele deres formue, men kun for en del af hver forpligtelse, f. eks. hvis deltagerne hæfter med hele deres formue, men kun for en så stor del af hver fordring på selskabet, som svarer til deltagerens indskud. I et sådant tilfælde hæftes der altså ikke „én for alle og alle for én“, eller sagt med andre ord „solidarisk“, men der hæftes personligt, fordi der hæftes med den personlige formue og ikke blot med den del, der er indskudt eller lovet indskudt i selskabet.

Det vil fremgå af foranstående, at der med udtrykket „personligt ansvarlige“ sigtes til ansvaret for selskabets gældsforpligtelser og ikke f. eks. til det ansvar, som selskabets funktionærer måtte have over for selskabets ledere eller indehavere.

Spørgsmål 6:

Det bedes oplyst, hvorvidt næringslovforslagets § 7, stk. 1, vil kunne forenkles, f. eks. således at bestemmelsen affattes således:

„Retten til at drive næring bortfalder, hvis indehaveren ikke længere opfylder betingelserne for at få næringsbrev.“

Svar (af 22. december 1965):

Lovforslagets § 7, stk. 1, er formuleret i samarbejde med justitsministeriets lovkontor og tilsigter at tydeliggøre, at det, der bortfalder, alene er retten til at drive næring, hvortil der udkræves næringsbrev, og at bortfald på grund af indehaverens død er hovedreglen, men at næringsretten i visse tilfælde kan overgå til dødsboet.

Under hensyn hertil, og da der også inden for anden lovgivning, f. eks. beværterloven,